UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 26. Acceptantes Episcopi a Parlamento Parisiensi ali[i]sque indigne habiti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-67659

Visual Library

felici huic Magiſtro facultatem celebrandi Miſſam, & fors Sacramentorum uſum denegaturus eſſet. Id quoque Sereniſſimus Regens Noaillii precibus dedit. Sæc XVIII. A. C. 1719.

§. XXVI.

Acceptantes Epiſcopi a Parlamento Pariſienſi aliisque indigne habiti.

Jam ſub primis hujus anni auſpiciis Parlamentum Pariſienſe ſepoſita omni Epiſcopalis dignitatis reverentia ſpurium ſuum Zelum exerebat contra Præſulum Acceptantium ſcripta, ac præprimis die decima quarta Januarii, poſtquam ipſius Pontificis literas *Paſtoralis officii* promulgato edicto *abuſivas* declarare præſumpſerat, inſuper flammis addixit. I. *Tractatum de ſchismate* a Pariſinis Jeſuitis compoſitum, II. *Refutationem ſcripti in ſavorem quatuor Epiſcoporum Appellantium* unacum Thomæ Philippi de Bouſſu Mechlinienſis Archiepiſcopi mandato, qui liber attribuebatur Cardinali Biſſyo. III. *Inſtructionem pro ſedandis ſcrupulis circa Conſtitutionem* UNIGENITUS *perperam motis.* IV. *Inſtructionem familiarem circa ſubmiſſionem Conſtitutioni debitam:* Poſtremum hoc opus edidit Michael Poncetus

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

cetus Andegavenſis Epiſcopus, qui
tiam encyclicas emiſit literas,
quibus Appellantes cum Calvino co
tulit, prohibuitque, ne quis in mon
ſteriis eorum, qui appellarunt, prof
retur. Has literas Parlamentum
infamem rogum damnavit, Regii ve
Senatores illas nonniſi ſupprimi d
crevere. Pariſienſis Parlamenti exe
plo animata Rothomagenſe, Burdeg
lenſe, Divionenſe, & Rhedonenſe Pa
lamenta contra Epiſcoporum manda
atque Inſtructiones edicta promulg
runt, quapropter Cardinales Rohan
& Biſſyus graviter queſti, a Regni R
gente petierunt, ut hæc Parlamen
rum edicta tanquam irrita & nulla d
clararentur. Hic ergo mox quinq
nominabat Deputatos, qui præpri
Rothomagenſe edictum examinare
His autem longiorem moram trahen
bus, hujus cauſſæ cognitio eis Regen
juſſu adempta eſt. Sub idem temp
Renatus Franciſcus de Beauveau T
loſanus Archiepiſcopus ad Provinc
comitia ſuum mandatum, quo ſe ſu
que ab Appellantium communione
parabat, typis imprimendum tra
miſit, ſimulque Loumeum Collegii S
Bernardi Curatorem Regentis juſſu o
ficio amovit: cum autem Parlamentu
contra ipſum Archiepiſcopum nihil p
fic

ficeret, ut ſaltem eum a promulgando ſuo mandato deterreret, novo edicto Joannis Ludovici de Crillon Vabrenſis, San-Pontiani, & Nicolai de Malazieux Vaurienſis Epiſcoporum mandata ſuppreſſit, vetuitque, ne deinceps hujus Provinciæ Archiepiſcopi atque Epiſcopi ejusmodi mandata ederent. Ita nempe, poſtquam nonnulli Franciæ Epiſcopi ſub obtentu Gallicanarum libertatum ſeſe a ſummi Pontificis ſubjectione & judicio ſubduxerunt, laicalis poteſtatis mancipia fuere effecti: Incaſſum ideo ambo Cardinales Rohanius & Biſſyus denuo Regi ſupplicabant, ut de Conſtitutionis negotio cognoſcendi auctoritatem Parlamentis demeret, ſed rem ad ſecretius Regis Conſilium devolvi juberet. Præterea Aquenſi Parlamento ſudes erat in oculis Henricus Maſſilienſis Epiſcopus, qui non modo contra Appellantes mandatum edidit, ſed etiam omnibus Regularium familiis præcepit, ut illud in publico conventu prælegi curarent, aut de facta illius lectione teſtimonium ſcriptum ad Epiſcopalem curiam deferrent, inſuper Confeſſariis injunxit, ut ſuos pœnitentes interrogarent, an corde & animo Conſtitutionem recipiant? adoleſcentibus vero, qui Patrum Oratorii ſcholas frequentarunt, Tonſuram clericalem con-

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

Sæc. XVIII. A.C. 1719.

conferre renuit, præcepitque, ut Con-feſſarii Parentibus, ni filios ſuos ab eorum ſcholis revocaverint, abſolu-tionem Sacramentalem denegarent. Literas quoque ad ſuæ Diæceſis Sancti-moniales dedit, quibus vetitum, ne cum Appellantibus præcipue Orator. Presbyteris ullum haberent commer-cium; Patrem vero Favre Oratorii Sa-cerdotem, cujus extremo morbo labo-rantis confeſſionem Parochus excipere renuebat, ad ſolemnem appellation. ſuæ retractationem permovit, ipſuſ-que Sacrum Viaticum ad omnes cujus-libet Parochiæ ægrotos detulit: In-ſigne hoc religionis ſtudium Aquenſ. Parlamentum ad maximam concitavi indignationem, quam tamen exeren ob encyclicas Regentis literas reform-dabat, cum autem Regia quoque man-data ab aliis Parlamentis vilipendi cer-neret, aucta inde temeritate die de-cima quarta Januarii edito decreto in præfati Epiſcopi reditus & bona manus injecit, hancque ſententiam eidem Præſuli per Oratorii Sacerdotes tridu poſt ſignificari curavit: nec tamen pro-pterea hic Epiſcopus invictam anim. fortitudinem abjecit, ſed Epiſcopal. robore animatus, altera die in omnibus Parochiis, aliiſque ſuæ Diæceſis Ec-cleſiis mandatum ſuum promulga.

juſſi

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

juſſit: Comperta autem Parlamenti violentia Sereniſſimus Regni Regens per Argenſonium Regii ſigilli Cuſtodem Aquenſi Senatui injunxit, ut Sententiæ contra hunc Epiſcopum latæ rationes exponeret, eique liberum bonorum uſum redderet: quod etiam die vigeſima ſecunda Julii factum eſt. Sæc. XVIII. A. C. 1719.

Ceterum indignatio adverſus Acceptantes a Pariſienſi Parlamento concepta novis ignibus exarſerat, dum Rhemenſis Archiepiſcopus *ad omnes Franciæ Archiepiſcopos & Epiſcopos, qui Conſtitutionem acceptarunt,* literas miſit, in quibus eos proxime ad Cleri Gallicani comitia profecturos hortabatur, ut liberum, tutumque locum, proin nec Pariſiis, nec in oppido S. Germani, nec in alia Pariſinæ Diæceſis urbe aſſignari peterent, ubi de *dono gratuito* nihil decerneretur, niſi prius Regni Regens Appellantes ad ſubjectionem, & Parlamenta ad revocationem ſuorum edictorum adegiſſet, cum indignum foret, ut Clerus Regi donum impertiatur, niſi Rex ſuam Eccleſiæ protectionem impenderit. Cum autem Archiepiſcopus Appellantes, ac nominatim Noaillium vocaret ſchiſmaticum, & in violentos Parlamentorum auſus vehementibus oppido verbis inveheretur, hinc Regni Regens appellantium op-

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

portunitate devictus, La Farre Abbatem ad eundem Archiepiſcopum ablegabat, unacum literis, in quibus eum rogabat, ut epiſtolam ſuam publicam reddere ſaltem uno Menſe differret, eoquod pro præſenti rerum viciſſitudine interim neceſſaria pacis media diſponere decreviſſet. Attamen Archiepiſcopus jam antea ad plures Epiſcopos, aliosque Eccleſiaſticos Viros, imo ad ipſum Santinium Bruxellenſem Pontificium Inter-Nuntium ſuas literas transmiſerat, quocirca Abbati literas tradidit, in quibus Regenti expoſuit, ſe epiſtolam ſuam jamjam diſtraxiſſe, cumque factum infectum fieri nequeat, ſibi moleſtum accidere, quod Regentis voluntati haud ultra obſecundare valeret: Comperto hoc reſponſo Appellantes, cum Regentem inde exacerbatum crederent, Pariſienſe Parlamentum incitabant, ut læſum ſuum honorem potenter vindicaret. Igitur die vigeſima ſecunda Junii Pariſienſis Curia pronuntiabat, Epiſtolam ſub Archiepiſcopi Rhemenſis nomine impreſſam carnificis manu eſſe lacerandam, & comburendam: exratiores etiam cenſebant, Rhemenſi rerum capitalium Quæſitori dandum eſſe negotium, ut contra ipſum Archiepiſcopum judicii acta inſtrueret: ru-

rum moderatiores opponebant, nimis indigne haberi Archiepiſcopum, præcipue cum hæc epiſtola non Rhemis, ſed Namurci typis edita fuiſſet, nihilominus altera die lata prius ſententia publice executioni fuit demandata: Quamprimum Archiepiſcopo Parlamenti decretum innotuerat, mox velut fauſtiſſimum Nuntium cuncta contra ſe geſta ſuis Amicis expoſuit, aſſeruitque, ſe paratum eſſe Pariſios venire, atque executioni unacum orthodoxis ſuis Eccleſiaſticis inter Hymnos & cantica intereſſe, de cetero autem Parlamento ſuam rabiem exerendi occaſionem mox præſto futuram, eoquod literas longe adhuc acerbiores brevi editurus eſſet; ſe enim neminem præter Deum timere, ubi de tuenda fidei puritate, & Eccleſiæ auctoritate ageretur.

Sæc. XVIII. A. C. 1719.

§. XXVII.

Summi Pontificis gratulatio ob Præſulum obedientiam & conſtantiam.

Cum totius pene Orbis Catholici Præſules atque Univerſitates identidem promptam ſuam ſubjectionem erga Conſtitutionem, necnon invictum robur, quo Appellantium furori, dolis, malisque artibus obſtiterunt, ſuis literis ſummo

Epiſt. Clem. XI. pag. 2323. & ſeqq.